

Dosar nr. 4066/110/2013

Ședința publică din . 18 mai 2015

Preşedinte - A.M.B.

Judecător – D.O.P.N.

Grefier - T.C.

[illegible]

La ordine a venit spre soluționare apelul promovat de pârâta C. T.P. BC., împotriva sentinței civile nr. 251/21.02.2014 pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 4066/110/2013,

La apelul nominal făcut în şedinţă publică, a răspuns avocat A.. P pentru intimatul - reclamant B. V. lipsă.

Procedura legal îndeplinită.

S-a expus referatul oral al cauzei de către grefier, în sensul că s-a depus prin compartimentul arhivă de către C.J.P BC. și CN.P.P. București, punctul de vedere cu privire la relațiile solicitate de instanță la termenul anterior respectiv din 6.04.2015.

La solicitarea instanței avocat A. P. pentru intimat arată că a luat cunoștință de înscrisurile depuse de Casa Județeană de Pensii Bacău și de către Casa Națională de Pensii Publice București de la dosarul cauzei.

Instanța pune în discuție sesizarea I.C.C.J. cu cele două întrebări care au fost puse în discuție la termenul din 6.04.2015.

Avocat A. P. având cuvântul arată că având în vedere că la Curtea de Bacău s-au formulat 2 opinii contrare privind dispozițiile Ord. 50/1990 pct. 160 anexa 2, arată că sunt întrunite dispozițiile art. 518 cod pr.civilă motiv pentru care solicită sesizarea I.C.C.J. cu privire la cele două întrebări consemnate în încheierea de ședință din data de 6.04.2015 și în baza disp.art. 520 al. 2 suspendarea cauzei până la soluționarea sesizării de către I.C.C.J.

S-au declarat dezbaterile închise, trecându-se la deliberare.

CURTE A
-deliberând-

Asupra sesizării de față, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 251/2014 din 21.02.2014 pronunțată de T. B în dosarul nr. 4066/110/2013 a fost admisă contestația formulată de contestatorul I.T. în contradictoriu cu intimatele C.J.P. BACĂU, cu sediul în Bacău, str. I.S.Sturza nr. 63A și C.N.P.P. -COMISIA CENTRALĂ DE CONTESTAȚII, cu sediul în București, str. latină nr. 8, sector 2.

A fost anulată Decizia nr. R10336/05.03.2012 și Decizia de revizuire R 57581/19.08.2013 emise de CJP Bacău și Hotărârea CNPP nr. 5306/23.07.2013.

A fost obligată pârâta CJP Bacău să emită o nouă decizie nouă de pensionare, în favoarea contestatorului, cu valorificarea perioadelor de timp evidențiate în adeverințele nr.607/06.06.2011 emisă World Machinery Works, nr. 1354/29.09.2010, emisă de SC Conbac SA și, respectiv, nr. 2593/01.10.2010, emisă de SC Unicom SA Tecuci, ca fiind lucrate în grupa a II-a de muncă, în procent de 100 %.

Pentru a pronunța această sentință prima instanță a reținut următoarele :

Prin cererea înregistrată sub nr. 4066/110/2013 la data de 20.08.2013 și ulterior precizată, contestatorul I.T. a solicitat în contradictoriu cu intimatele Casa Județeană de Pensii Bacău și Casa Națională de Pensii Publice - Comisia Centrală de Contestații anularea deciziei nr. R 10336/05.03.2012 și a Deciziei de revizuire R nr. 57581/19.08.2013, emise de Casa Județeană de Pensii Bacău, precum și a Hotărârii CNPP nr. 5306/23.07.2013.

În motivarea acțiunii, contestatorul a arătat, în esență, că în perioada 01.09.1970-30.04.1975, a lucrat la SC UNICOM Galați, ca zidar, în perioada 09.05.1975-12.10.1976, a lucrat la SC CONBAC SA, ca zidar, iar în perioada 13.10.1976-14.10.1993, a lucrat ca lăcătuș la S.C. World Machinery Works SA Bacău, fiind încadrat în grupa a II/a de muncă în procent de 100 %, totalul perioadei fiind de 22 de ani și 15 zile, conform adeverințelor eliberate de foștii angajatori, precum și carnetului de muncă.

Contestatorul mai arată că la data de 30.01.2012 a formulat cerere de pensionare, apreciind că se impune diminuarea vârstei standard de pensionare cu 6 ani și 6 luni, conform art. 55 din Legea nr. 263/2010, însă intimatele au respins cererea sa, apreciind că perioada lucrată la SC WMW SA Bacău nu poate fi luată în calcul ca lucrată în grupa a II-a de muncă. Ulterior, prin decizia de revizuire nr. R57581, intimata Casa Județeană de Pensii Bacău doar a rectificat perioada lucrată în timpul muncii, consemnată în decizia inițială.

Contestatorul apreciază că cele două intime și-au atribuit pe nedrept rolul de instanțe de judecată, hotărând anularea unui document emis în condițiile legii de către fostul angajator, iar potrivit art. 6 din ordinul nr. 50/1990, personalul care se încadrează în grupa I de muncă se

stabilește de către conducerile unităților și nu de către funcționari din cadrul Casei Județene de Pensii Bacău. Cele două instituții intimată, arată contestatorul, trebuia să se conformeze mențiunilor înregistrate în carnetul de muncă, neavând competența de a analiza dacă a lucrat în condiții de muncă deosebite.

În consecință, se solicită anularea deciziilor emise de CJP Bacău și a Hotărârii CNPP, obligarea CJP Bacău la emiterea unei noi decizii de pensionare și plata retroactivă și actualizată a sumelor de bani reprezentând pensia lunară, începând cu data de 29.01.2012.

Cererea este legal scutită de la plata taxelor judiciare de timbru.

La cerere au fost atașate înscrisuri.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, intimatele au solicitat respingerea contestației ca nefondată. În motivare, s-a arătat că temeiul legal al grupei a II-a de muncă, înscrisă în carnetul de muncă al contestatorului nu este corect, deoarece punctul 160 din Ordinul nr. 50/1990 se referă strict la industria materialelor de construcții și nu se aplică personalului de la SC IMU SA Bacău, al cărei obiect de activitate îl reprezenta fabricarea mașinilor unelte.

În drept, intimata a invocat dispozițiile art. 205-208 NCPC, Legea nr. 263/2010 și Ordinul nr. 50/1990.

Contestatorul a formulat răspuns la întâmpinare, prin care a reiterat susținerile din cererea de chemare în judecată.

În dovedire, instanța a încuviințat pentru părți proba cu înscrisuri.

Analizând probatoriul administrat în cauză, instanța constată următoarele:

Prin decizia nr. R 10336/05.03.2012 emisă de intimata Casa Județeană de Pensii Bacău, s-a respins cererea de pensionare pentru limită de vârstă formulată de contestator la data de 30.01.2012, deoarece vârsta la data înscrierii la pensie este mai mică decât vârsta standard de pensionare, iar adeverința nr. 607/06.07.2011 nu poate fi valorificată, întrucât activitatea de lăcătuș mecanic nu se regăsește în art. 160, din anexa a II-a a Ordinului nr. 50/1990.

Ulterior, la data de 19.08.2013, intimata emite o nouă decizie de respingere cu aceeași motivare, singura modificare fiind rectificarea stagiului de cotizare realizat de către contestator, de la 37 ani, 7 luni și 15 zile la 37 ani, 8 luni și 15 zile

Împotriva deciziei inițiale contestatorul a formulat contestație la data de 27.03.2012, ce a fost soluționată de către Comisia Centrală de Contestații în sensul respingerii ei, prin Hotărârea nr. 5306/23.07.2013. În motivare, intimata a reținut că în mod corect adeverința eliberată de SC WMW SA nu a fost valorificată, întrucât art. 160 din anexa 2 la Ordinul MMPOS nr. 50/1990 se

referă strict la industria materialelor de construcții și nu se aplică personalului acestei societăți al cărei obiect de activitate îl reprezintă fabricarea mașinilor unelte.

Instanța apreciază că atât deciziile emise de către CJP Bacău cât și hotărârea CNPP sunt nelegale.

Astfel, potrivit art. 158 al. 2 din Legea 263/2010 adeverințele care atestă încadrarea persoanelor în fostele grupe I și/sau a II-a de muncă sunt valorificate, numai în situația în care au fost emise conform legii, pe baza documentelor verificabile întocmite anterior datei de 1 aprilie 2001.

În cazul contestatorului, faptul că activitatea prestată de acesta în perioada 13.10.1976-14.10.1993 la S.C. Mașini Unelte S.A. a fost încadrată în grupa a II-a de muncă rezultă din adeverința nr. 607/06.07.2011 emisă de S.C. World Machinery Works S.A. (fl. 15), din care rezultă că temeiul juridic al acestei încadrări este poziția 160 din anexa 2 a Ord. 50/1990, că încadrarea s-a făcut conform nominalizării efectuate prin Decizia internă nr. 204/29.09.1999, în baza contractului colectiv de muncă pe anul 1999.

Interpretarea intimatelor cu privire la aplicabilitatea a poziției nr. 160 din anexa 2 de la Ord. 50/1990 este formalistă și restrictivă, atât timp cât condițiile de desfășurare a activității de la locul de muncă al contestatorului sunt identice cu cele din cadrul întreprinderilor din industria materialelor de construcții, chiar dacă societatea la care a fost angajat contestatorul nu face aparține de această industrie (temperaturi ridicate, mediu cu pulberi diverse, zgomot, trepidații, vapori, între activitățile prevăzute expres în textul legal menționat fiind inserată și executarea de carcase și confecții metalice).

Astfel, actele normative în materie emise în perioada 1990-2001 au vizat înlăturarea inechităților între angajații care lucrau în diferite domenii de activitate, dar în condiții similare, iar practica judiciară a fost constantă în sensul de a nu aplica restrictiv dispozițiile Ordinului nr. 50/1990, în condițiile în care a fost respectată procedura prevăzută de acest act normativ.

Or, în speță instanța constată că încadrarea a fost făcută în mod legal, existând la dosar documente verificabile în sensul potrivit art. 158 al. 2 din Legea 263/2010, iar intimata Casa Județeană de Pensii Bacău nu are competența de a cenzura această încadrare, practica judiciară fiind unanimă sub acest aspect, angajatorul răspunzând pentru fals pentru atestările pe care le face. Intimata poate doar sesiza organele de urmărire penală pentru cercetarea unui eventual fals, dacă sesizează eventuale inadvertențe în înscrisurile depuse de petenți, dar nu se poate substitui acestora sau instanțelor de judecată pentru a constata ineficiența acestora.

Împotriva sentinței a promovat apel Casa Județeană de Pensii Bacău care a criticat-o, în esență, sub aspectul greșitei obligări la valorificarea adeverinței cuprinzând mențiunea grupei a-II-a de muncă pentru intimat, în condițiile în care punctul 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990, trecut ca temei, privește activitățile din industria materialelor de construcții.

La termenul din 6 aprilie 2015 Curtea de apel Bacău apus în discuție sesizarea I.C.C.J. în baza art. 519 din codul de procedură civilă.

După administrarea unui amplu probatoriu (în încheierea din 6 aprilie consemnându-se mențiunea că fiind vorba de mai multe dosare cu același obiect în care s-a dat un răspuns comun se vor avea în vedere înscrisurile depuse într-un alt dosar cu aceeași problemă de drept) cu privire la incidența punctului 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990, Curtea a apreciat că se impune sesizarea I.C.C.J., conform art. 519 cod pr.civilă cu următoarele două întrebări:

1. art. 20 alin.1 și 2 din Decretul 92/1976 raportat la art. 20 alin.1, art. 22 alin.1, art. 158 alin.2 din Legea 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, și art. 18 lit.e din HG 118/2012, trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că interzice caselor teritoriale de pensii aflate în subordinea Casei Naționale de Pensii Publice să nu valorifice la emiterea deciziilor de pensionare acele mențiuni din conținutul carnetului de muncă referitor la încadrarea personalului în fostele grupe I și/sau a II-a de muncă pe care le constată că nu au corespondent (acoperire) în normele legale în materie (Ordinul MPS 50/1990, Ordinul 125/1990, completate cu avizele ulterioare, HG 456/1990, Ordinul 969/1990, etc.) care reglementează încadrarea în fostele grupe de muncă I și a II a sau trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că dau posibilitatea acestora (caselor teritoriale de pensii) să nu valorifice astfel de mențiuni?

2. art. 3 din Ordinul MMPS 50/1990, completat cu avizele ulterioare, raportat la pct.160 din anexa 2, din același act normativ, poate fi interpretat și/sau aplicat în sensul că permite încadrarea în grupa a II a de muncă și a persoanelor care au lucrat în alt sector de activitate decât industria materialelor de construcții, respectiv în industria de mașini-unelte?

Asupra admisibilității sesizării.

Este de principiu că potrivit doctrinei și practicii deja conturate la nivelul completurilor pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă condițiile de admisibilitate ce se cer a fi întrunite sunt următoarele:

1. existența unei cauze în curs de judecată, în ultimă instanță;

2. cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
3. o chestiune de drept cu caracter de noutate și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;
4. ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

Cu privire la primele două condiții, Curtea constată că sunt îndeplinite întrucât cauza se află pe rolul Curții de Apel Bacău ca instanță competentă să judece în apel cauza în ultimă instanță (față de dispozițiile art. 155 al.1 din Legea 263/2010 așa cum a fost modificat prin Legea 76/2012).

Și cu privire la cea de-a patra condiție Curtea apreciază că nu există o cauză de inadmisibilitate a sesizării, de vreme ce de lămurirea acestor două chestiuni de drept depinde soluția în prezenta cauză.

În ce privește caracterul de noutate, Curtea apreciază că această condiție este îndeplinită date fiind următoarele:

- problema valorificării /nevalorificării adeverințelor/carnetelor de muncă cuprinzând încadrarea în grupa a II-a de muncă a foștilor salariați ai S.C. World Machinery Works S.A. potrivit punctului 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990 a apărut începând cu anul 2012 când Comisia Centrală de Contestatii a constatat că temeiul invocat în carnetele de muncă/adeverințele eliberate de S.C. World Machinery Works S.A. Bacău (respectiv punctul 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990) este eronat, nefiind aplicabil în cazul acestui angajator (începând cu hotărârea 584/30 noiembrie 2011 privind pe contestatorul Asfate Neculai, care se va anexa prezentei încheieri);

- chestiunea este cel mai probabil una regională având în vedere că în ceea ce-i privește pe alți angajatori cu același obiect de activitate (ex. S.C. TITAN MAȘINI GRELE S.A.) aceștia au acordat grupe superioare de muncă în baza altor temeiuri din Ord. 50/1990.

Opinia părților cu privire la sesizare.

Ambele părți litigante au fost de acord cu sesizarea I.C.C.J. opinând în sensul îndeplinirii condițiilor legale prev. de art. 519 din codul de procedură civilă.

Punctul de vedere al instanței cu privire la obiectul sesizării.

Cu privire la prima întrebare, punctul de vedere al completului de judecată este acela că art. 20 alin.1 și 2 din Decretul 92/1976 raportat la art. 20 alin.1, art. 22 alin.1, art. 158 alin.2 din Legea 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, și art. 18 lit.e din HG 118/2012, trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că dă posibilitatea caselor teritoriale de pensii să nu valorifice mențiunile din conținutul carnetului de muncă referitor la încadrarea personalului în fostele grupe I și/sau a II a de muncă pe care le constată că nu au corespondent (acoperire) în normele legale în materie (Ordinul MPS 50/1990, Ordinul 125/1990, completate cu avizele ulterioare, HG 456/1990, Ordinul 969/1990, etc.) care reglementează încadrarea în fostele grupe de muncă I și a II a:

Argumentele sunt următoarele:

Casa Națională de Pensii Publice administrează sistemul public de pensii (art. 131 al.1 din Legea 263/2010) iar potrivit art. 138 al.1 lit. a din legea 263/2010 : „ În aplicarea prevederilor prezentei legi, CNPP îndeplinește, în principal, următoarele atribuții:

a) îndrumă și controlează modul de aplicare a dispozițiilor legale de către casele teritoriale de pensii”

Conform art. 21 și 22 din Legea 263/2010:

„ART. 21

Veniturile bugetului asigurărilor sociale de stat provin din:

- a) contribuții de asigurări sociale, dobânzi și penalități de întârziere, precum și din alte venituri, potrivit legii;
- b) sume alocate de la bugetul de stat pentru echilibrarea bugetului asigurărilor sociale de stat, care se aprobă prin legile bugetare anuale.

ART. 22

(1) Cheltuielile bugetului asigurărilor sociale de stat acoperă contravaloarea prestațiilor de asigurări sociale din sistemul public de pensii, cheltuielile privind organizarea și funcționarea sistemului public de pensii, finanțarea unor investiții proprii, alte cheltuieli prevăzute de lege.

(2) Din veniturile bugetului asigurărilor sociale de stat se prelevă anual până la 3% pentru constituirea unui fond de rezervă.

(3) Fondul de rezervă acumulat nu poate depăși nivelul cheltuielilor prevăzute pentru anul bugetar respectiv.

(4) Fondul de rezervă se utilizează pentru acoperirea prestațiilor de asigurări sociale în situații terrene motivate sau a altor cheltuieli ale sistemului public de pensii, aprobate prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(5) Fondul de rezervă nu se poate utiliza în primii 3 ani de la începerea constituirii acestuia.

(6) Fondul de rezervă se constituie în anii în care bugetul asigurărilor sociale de stat este excedentar, nu primește sume pentru echilibrare, potrivit art. 21 lit. b), și numai după acoperirea deficitelor din anii precedenți ale bugetului asigurărilor sociale de stat.”

Conform art. 18 al.1 lit. e din H.G. 118/2012: *Casele teritoriale de pensii au, în principal, următoarele atribuții:*

*e) stabilesc cuantumul drepturilor de asigurări sociale și efectuează plata acestora, **potrivit legii**;*

Textul art. 18 al.1 lit. e din H.G. 118/2012, condiționează stabilirea și plata drepturilor de asigurări sociale de existența unui cadru legal.

În acest context este de la sine înțeles că nu orice mențiune din carnetul de muncă poate fi valorificată de casele teritoriale de pensii, ci doar cele care au o bază legală.

Modalitatea concretă prin care casele de pensii „aplică legea” este relevată de verificarea mențiunilor din carnetul de muncă și nevalorificarea celor care nu sunt conforme cu celelalte probe sau legislația însăși.

Dacă în cazul adevărințelor legiuitorul a prevăzut expres valorificarea doar dacă au fost emise conform legii pe baza documentelor verificabile (sufixul „bil” exprimând „posibilitatea”) problema apărută în practică este cea referitoare la înscrisurile din carnetul de muncă.

Se apreciază că deși art. 158 din Legea 263/2010 face vorbire despre adevărințe, considerentele pentru care legiuitorul a prevăzut o limitare a valorificării („numai”) acestora sunt identice și în cazul carnetului de muncă pentru cele ce urmează:

- și carnetul de muncă și adevărințele sunt emise de angajator care poate fi autoritate de stat sau particular;
- mențiunile din carnetul de muncă/adeverințe, trebuie să concorde cu legea
- și adevărințele și carnetele de muncă se întocmesc în baza unor documente originare (state de plată/funcții și contracte de muncă individuale sau colective, decizii/hotărâri interne);
- toate aceste acte originare pot fi verificate (spre confruntare) la cererea caselor județene care administrează fonduri publice;
- s-ar putea ajunge la eludarea dispozițiilor art. 158 al.2 din Legea 263/2010 prin înserarea unor mențiuni neadevărate în carnetele de muncă, doar pentru că datele trecute în acestea nu pot fi cenzurate.

Casele teritoriale de pensii au nu numai dreptul ci și obligația să nu valorifice/ să conteste înscrisuri informale sau care prezintă date care nu se coroborează cu alte înscrisuri sau nu respectă normele legale.

Asumarea celor înscrise în carnetele de muncă de cei care le-au emis este o condiție necesară pentru valorificarea de către Casele Teritoriale/instanță însă nu și suficientă , nefiind un impediment în verificarea actelor originare care au stat la baza eliberării acestor înscrisuri.

Altfel spus, întrucât carnetul de muncă este emis în baza unor documente primare, Casele Județene de Pensii au dreptul/obligația să verifice înscrisurile originare, câtă

vreme acestea -Casele- sunt obligate ca la emiterea deciziilor de pensionare să respecte legislația în materie de pensii și luând în considerare faptul că plata pensiilor se face din bugetul de asigurări sociale.

Că este așa o demonstrează dispozițiile edictate de legiuitor în art.138 alin.1 lit.a din Legea 263/2010 și art. 7 pct.I lit.d pct. II lit. a,b, c, h, pct.III a și b și respectiv art.18 lit.e din HG 118/2012.

Faptul că, spre exemplu, o persoană declară în fața notarului, sub sancțiunea prevăzută de legea penală, anumite aspecte „nu leagă” pe terț (în speța dedusă judecătii Casa Județeană de Pensii și instanța) acestea fiind în drept să solicite date suplimentare care să confirme cele declarate.

Ar fi absurd ca o casă județeană să ia în considerare mențiunea dintr-un carnet de muncă potrivit căreia persoana ar fi lucrat în mină, când din celelalte mențiuni/înscrisuri rezultă că în perioada respectivă, aceasta ar fi profesat ca și cadru didactic.

În concluzie, casele județene și instanța pot verifica documentele asumate de angajatori -adeverințe, carnete de muncă-, nefiind necesară înscrierea în fals. Altfel spus, apărarea apelantei în ce privește nevalorificarea adeverinței valorează invocarea unei inopozabilități (casa fiind un terț față de raportul juridic care a existat între angajat și angajator) a celor constatate prin carnetul de muncă.

Cu privire la cea de-a doua întrebare, punctul de vedere al completului de judecată este acela că art. 3 din Ordinul MMPS 50/1990, completat cu avizele ulterioare, raportat la pct.160 din anexa 2, din același act normativ, nu poate fi interpretat și/sau aplicat în sensul că permite încadrarea în grupa a II a de muncă și a persoanelor care au lucrat în alt sector de activitate decât industria materialelor de construcții, respectiv în industria de mașini-unelte, acest punct referindu-se exclusiv la industria materialelor de construcții.

Nimic mai adevărat că piața muncii și efectele crizei economice fac uneori imposibilă angajarea persoanelor peste 50 de ani, însă acești factori nu sunt de natură a crea un „sistem de eludare a dispozițiilor privind pensionarea” prin încadrarea în grupe superioare de muncă, atunci când legea aplicabilă și condițiile efective de muncă nu pot duce la această concluzie.

Pe rolul Curții de Apel Bacău au existat/există numeroase litigii de acest gen.

Astfel, în urma probatoriului efectuat în speță pendinte și în celelalte dosare aflate pe rolul completului de judecată la termenul din 18 mai 2015, a rezultat că începând cu Hotărârea 548/30 noiembrie 2011-cazul Asafte Neculai, Comisia Centrală de Contestații (ulterior și Casa Județeană de Pensii Bacău a preluat această motivare) a concluzionat că dispozițiile punctului 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990 se referă doar la industria materialelor de construcții.

În acest context, foștilor salariați ai S.C. World Machinery Works S.A. care au primit adeverințe cu încadrarea în grupa a II-a de muncă conform pct. 160 nu li s-au valorificat adeverințele.

Parte dintre acești salariați au trecut aceleași mențiuni (privind grupa de muncă) și în carnetele de muncă.

Curtea remarcă faptul că inițial, la publicarea în Monitorul Oficial, Ord. 50/1990 a înglobat în anexa 2 (cuprinzând activitățile/locurile de muncă/ categoriile profesionale încadrabile în grupa a II-a de muncă) un număr de 130 de puncte.

Ulterior a apărut Ord. 125/1990 „ pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării pentru perioada lucrată după 1 martie 1990.

Conform adresei 4303/D.J.C.L.M.) 7 noiembrie 2014 a M.M.F.P.S.P.V. (emitentul ordinului 50/1990 în vechea sa titulatură MMPS) :

„ Ordinul nr. 50/1990 în formă inițială, avea caracter limitativ, astfel că, prin modificări ulterioare dispozițiile acestuia au fost extinse la alte activități și locuri de muncă, în scopul eliminării incoerențelor și inechităților existente la acel moment.

În conformitate cu dispozițiile art. 6 și 15 (2) din Ordinul nr. 50/1990 nominalizarea persoanelor care se încadrau în grupele I și II de muncă s-a făcut de către conducerea societății împreună cu sindicatele.

Încadrarea activităților și a locurilor de muncă în grupe superioare de muncă, s-a făcut pe baza existenței condițiilor de muncă încadrabile în grupa a II-a de muncă și a uzurii capacității de muncă a acelor persoane ce au lucrat în astfel de condiții. Întrucât din practica administrativă s-a constatat că anumite funcții și meserii nu au fost incluse în anexele Ordinului nr. 50/1990, pentru ca acestuia să nu i se restrângă aplicarea, numai la activitățile și funcțiile prevăzute în forma inițială, s-au modificat Anexele 1 și 2 prin introducerea altor funcții și meserii.

Ordinul nr. 125/1990 nu abrogă Ordinul nr. 50/1990 ci consolidează varianta inițială a acestuia prin completare așa cum rezultă din alin.1 pct. 4 din Ordinul nr. 125/1990: „metodologia pe baza căreia unitățile efectuează încadrarea în grupele I și II de muncă, este cea prevăzută în Ordinul nr. 50/1990”.

Precizăm că punctul 160 din anexa nr. 2 la Ordinul 50/1990, așa cum rezultă din cuprinsul său, a vizat în exclusivitate personalul din industria materialelor de construcții, care a desfășurat activitate în hale, sau poligoane de prefabricate din beton, și beton celular autocălzit, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului, agrocăminii, și dolomitei produselor ceramice, materialelor de zidărie etc. și nu personalul al cărui obiect de activitate îl constituie fabricarea mașinilor unelte. „ Potrivit adresei 5081/D.J.C.L.M./22 ianuarie 2015, același Minister comunică instanței:

„ În data de 18 decembrie 1990, ca răspuns la solicitarea Ministerului Resurselor și Industrii – Departamentul Industrii Materialelor de Construcții, Ministerul Muncii și

„ În legătură cu propunerile dvs. privind încadrarea în grupa II de muncă în vederea pensionării, a unor locuri de muncă sau activități din industria materialelor de construcții, vă comunicăm următoarele:

1. Având în vedere condițiile deosebite de muncă în care își desfășoară activitatea personalul din industria materialelor de construcții, suntem de acord ca „ personalul care este în activitate și care a lucrat la locurile de muncă sau activitățile cu condiții de muncă nocive, grele sau periculoase, cu temperaturi scăzute sau ridicate, în mediu cu pulberi diverse, umiditate, zgomot, trepidații, gaze toxice, radiații, vapori de lacuri sau vopsele, în întreprinderile din industria materialelor de construcții (hale sau poligoane de prefabricate din beton și beton celular autocarizat, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului, agrocălcării și dolomitei, produselor ceramice, materialelor de zidărie, dalelor mozaicate, marmocălcării, ateliere de tâmplărie-modelărie-chituiră, executare de carcase și confecții metalice precum și activitatea manuală de încărcări-descărcări și manipularea materiilor prime, semifabricatelor, produselor finite și combustibililor”, să se încadreze în grupa II de muncă în vederea pensionării, pentru întreaga perioadă efectiv lucrată după 18 martie 1969.

2. Nominalizarea personalului care se încadrează în grupa II de muncă se face de către consiliile de administrație împreună cu sindicatele libere din unități, în baza metodologiei prevăzute în Ordinul nr. 50/1990 a Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii”.

În baza acestui aviz, a fost completată Anexa nr. 2 la Ordinul MMOS nr. 50/1990 cu activitățile de la pct. 160, care se referă la:

„Personalul de la locurile de muncă sau activitățile cu condiții nocive, grele sau periculoase, cu temperaturi scăzute sau ridicate, în mediu cu pulberi diverse, umiditate, zgomot, trepidații, gaze toxice, radiații, vapori de lacuri sau vopsele, în întreprinderile din industria materialelor de construcții (hale sau poligoane de prefabricate din beton și beton celular autocarizat, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului, agrocălcării și dolomitei, produselor ceramice, materialelor de zidărie, dalelor mozaicate, marmocălcării, ateliere de tâmplărie-modelărie-chituiră, executarea de carcase și confecții metalice precum și activitatea manuală de încărcări- descărcări și manipularea materiilor prime, semifabricatelor, produselor finite și combustibililor)”.

Având în vedere cele de mai sus, personalul și activitățile prevăzute la pct. 160 din Anexa nr. 2 la Ordinul menționat se referă, în exclusivitate, la personalul care a lucrat până la data de 01.04.2001 în locuri de muncă din unități care aparțineau industriei materialelor de construcții.

De reținut că, potrivit actelor normative de organizare și funcționare a Ministerului Muncii, în vigoare în anul 1990 respectiv H.G. nr.962/1990, Ministerul Muncii și Protecției Sociale ca organ central de specialitate al administrației de stat aplică strategia și programul Guvernului României în domeniul muncii și protecției sociale.

Astfel, Ministerul Muncii și Protecției Sociale asigură aplicarea unitară a legislației muncii și protecției sociale, coordona activitățile guvernamentale și sprijinea organizațiilor neguvernamentale orientate spre creșterea calității vieții populației; elaborarea proiecte de legi și hotărâri privind relațiile de muncă și protecție socială.

Ministerul Muncii și Protecției Sociale exercita controlul aplicării unitare a dispozițiilor legale în domeniile sale de activitate, în unitățile din sectorul public, mixt și privat.

Ministerul Muncii și Protecției Sociale colabora cu celelalte ministere și departamente, având dreptul de a solicita acestora documentații, date și informații necesare realizării atribuțiilor sale.

Modificările și completările ulterioare aduse Ordinului nr. 50/1990 au avut la bază solicitările/corespondențe cu parteneri sociali, angajatori, autorități publice centrale de stat în funcție de domeniul de activitate. „

Obiect similar de activitate (cu cel al S.C. World Machinery Works S.A.construcția de mașini unelte) au avut și S.C. MES S.A. Suceava (fosta I.M.U.S.) și S.C. TITAN MAȘINI GRELE București (fostă I.M.U.A.B).

Potrivit adresei Casei Naționale de Pensii Publice 1266/14/16 februarie 2014:

„Referitor la Wold Marchinery Works Bacău facem precizarea că aceasta a încadrat eronat personalul în grupa a II-a de muncă în baza prevederilor de la poz. 160 din anexa nr. 2 la Ordinul MMOS nr. 50/1990, completat cu avizele ulterioare, prevedere care se referă, în exclusivitate, la personalul care și-a desfășurat activitatea în întreprinderile din industria materialelor de construcții, societatea având alt domeniu de activitate, respectiv fabricarea de mașini unelte.

Referitor la societățile S.C. MES S.A. Suceava – fostă I.M.U.S. și S.C. Titan Mașini Grele București – fostă IMUAB (menționate de dvs. în adresa nr. G201/04.02.2015) precizăm că acestea au obiectul de activitate similar cu Wold Machinery Works Bacău însă încadrarea în grupe superioare de muncă nu s-a efectuat în baza poz. 160 din anexa nr. 2 la Ordinul MMOS nr. 50/1990, cu avizele ulterioare. „

Potrivit adresei M.M.P.S. (actualul MMFPSPV) -Direcția Autorizare Certificare și Grupe de muncă - 43G/1436/16 iulie 199 (735/5 august 1997) ca răspuns la solicitarea S.C. ENERGO S.A.

„La scrisoarea dvs., prin care solicitați precizări privind încadrarea în grupa a II-a de muncă, vă comunicăm următoarele:

Potrivit prevederilor de la poz. 160 din anexa nr. 2 la Ordinul nr. 50/1990, completat cu avizele ulterioare, „personalul de la locurile de muncă sau activitățile cu condiții de muncă nocive, grele sau periculoase, cu temperaturi scăzute sau ridicate, în mediul cu pulberi diverse, umiditate, zgomot, trepidații, gaze toxice, radiații, vapori de lacuri sau vopsele, în întreprinderile din industria materialelor de construcții (hale sau poligoane de prefabricate din beton și beton celular autocarizat, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului, agrocăminului și dolomitei, produselor ceramice, materialelor de zidărie, datelor mozaicate, marmoculului ateliere de tâmplărie –

modelărie – ditiuire, executarea de carcase și confecții metalice precum și activitatea manuală de încărcări – descărcări și manipularea materiilor prime, semifabricatelor, produselor finite și combustibililor)” se încadrează în grupa II de muncă pe perioada efectiv lucrată după 18.03.1969, dacă era în activitate 01.02.1990.

Ca urmare, prevederile de mai sus nu se pot aplica în societatea dvs. întrucât activitatea acesteia nu se înscrie în industria materialelor de construcții.

În ce privește mențiunea dvs. referitoare la sindicate, precizăm că, în conformitate cu pct. 6 din Ordinul nr. 50/1990, nominalizarea persoanelor ce se încadrează în grupele superioare de muncă se face de către conducerea unităților împreună cu sindicatele, numai pe baza respectării cu strictețe a reglementărilor legale în vigoare, fără a face asimilarea unor activități cu altele sau a extinde unele prevederi.

Răspunderea pentru încadrarea ilegală a unor categorii de salariați în grupa II-a de muncă revine, în exclusivitate, conducerii societății. „ (s.n.)

Totodată potrivit adresei 151154/19 februarie 2015 a Casei Naționale de Pensii Publice – Casa Județeană de Pensii Bacău.

„Arătăm că instituția noastră valorifică și la timpul prezent adeverințele eliberate de către S.C. World Machinery Works S.A. Bacău, societatea eliberând adeverințe cu încadrarea locurilor de muncă în grupa I și II de muncă pentru foștii salariați, cu reținerea corectă a termenului de drept evidențiat în raport cu locurile de muncă deținute de persoanele în cauză.

În consecință S.C. World Machinery Works S.A. Bacău, deține și alte înscrisuri decât Decizia 204/1999, înscrisuri prin care a relizat încadrarea locurilor de muncă în grupa I și II potrivit ORD 50/1990 începând cu anul 1991.

Altfel spus S.C. World Machinery Works S.A. a încadrat încă din anul 1991 în grupa a II-a de muncă activități, locuri de muncă cu reținerea altor termeni (alte puncte din anexa 2 la Ord. 50/1990 (anexa nr. 13 la C.C.M. 1991 – filele 102 – 103 și 105 - 107 vol. II dosar apel). „

De remarcat însă că în anul 1999 S.C. World Machinery Works S.A. solicită, prin adresa 9124/13 septembrie 1999 un punct de vedere cu privire la încadrarea în grupa a II-a conform punctului 160 pentru personalul muncitor din secțiile de prelucrări mecanice, montaje, tratamente termice, sablare, reparații întreținere utilaje, instalații de ridicat. Punctul de vedere care asigura aplicarea unitară a legislației muncii nu este solicitat însă M.M.P.S. așa cum au procedat S.C. MES S.A. Suceava

(fila 81 dosar apel– adresa 43C/463/11 martie 1998) și S.C. TITAN MAȘINI GRELE – adresa 43G/1973/6 iunie 1999 – filele 83 – 86 dosar apel vol. I) ci D.E.M.P.S. Bacău (fila 137 dosar apel) care răspunde prin adresa 61420/16. 09. 1999:

„Urmare adresei dvs. nr. 9124/13.09.1999, prin care solicitați încadrarea în grupa a II-a de muncă, a personalului muncitor din secțiile de prelucrări mecanice, montaje, tratamente termice, sablare, reparații

întreținere utilaje, instalații de ridicat etc., vă comunicăm că, din cele prezentate buletinele de determinare a noxelor, încheiate de Inspectoratul de Poliție Sanitară Bacău în anii 1990, 1994, 1996, 1998, adresa Inspectoratului pentru protecția muncii, precum și, prevederile Contractului Colectiv de muncă pe anul 1999, există cadrul legal de încadrare în grupa superioară de muncă a personalului cu activitate în noxe.

Față de cele de mai sus, se poate completa evidența personalului încadrat în grupă superioară de muncă, cu activitatea din secțiile de prelucrări metalice, montaje, reparații și întreținere utilaje, ca fiind încadrată în pct. 160, anexa 2 din Ordinul 50/1990 și pct. 3 din același ordin.

Potrivit pct. 6 din metodologia la Ordin 50/1990 „normalizarea persoanelor care se încadrează în grupă superioară de muncă, se face de către conducerea unităților, împreună cu sindicatele, proporțional cu timpul efectiv lucrat în noxe” și cu respectarea prevederilor Legii 49/92, referitoare la plata CAS-ului, aferent grupei superioare de muncă, precum și la recalcularea acestuia de la 1.V.1992, pentru persoanele normalizate, ca având activitate în mediu nociv, greu sau periculos”.

Curtea reține și adresa CNPP nr. B737IC/C86TM/I/749/82/DP/14 mai 2015 conform căreia:

„Precizările din adresa nr. 61420/16.09.1999 a fostei Direcții Generale de Muncă și Protecție Socială referitoare la asimilarea activităților desfășurate în secțiile de prelucrări metalice, montaje, reparații întreținere utilaje din cadrul SC WORLD MACHINERY WORKS S.A. Bacău ca fiind încadrate în grupa a II-a de muncă, conform poziției 160, Anexa 2 la Ordinul nr. 50/1990 completat cu avizele ulterioare, reprezintă doar un răspuns la adresa nr. 9124/13.09.1999 a S.C. WOLRD MACHIERY WORK S.A. Bacău care, în nici un caz, prin el însuși, nu putea să modifice Ordinul nr. 50/1990 și să acorde dreptul personalului din cadrul acestei unități de a beneficia de grupa a II-a de muncă. Încadrarea în grupe superioare de muncă nu poate fi recunoscută pentru orice activități/funcții, prin adăugare la cele expres prevăzute în anexele Ordinului MMOS nr. 50/1990, cu completările și modificările ulterioare.

Totodată, din adresa nr. 259/SSM/4808/18.05.2012, emisă de Inspekția Muncii rezultă că, de la apariția reglementărilor privind încadrările în grupe superioare de muncă, Direcția Autorizare Certificare și Grupe de Muncă din cadrul Ministerului Muncii și Protecției Sociale și ulterior, Direcția de Control Condiții de Muncă din cadrul Inspekției Muncii nu au aprobat încadrarea în grupa a II-a de muncă a unor locuri de muncă din unități care nu aparțineau industriei materialelor de construcții, prin asimilare cu poziția nr. 160 din anexa nr. 2 la Ordinul MMOS nr. 50/1990, completat cu modificările și avizele ulterioare. „

Pe baza adresei 61420, SC W.M.W. SA încheie un „adendum – anexă la C.C.M. 4194/23 septembrie 1993 cuprinzând persoanele încadrate în grupa a II-a de muncă conform poziției 160 anexa 2 și punctul 3 din Ord. 50/1990.

În perioada 1999 – 2011 -conform adresei S.C. World Machinery Work S.A. 701/20 martie 2012 către Casa Națională de Pensii Publice- fila 49 dosar 430/110/2014) valorificând încadrarea în grupa a II-a

de muncă conform poziției 160, anexa 2 și punctul 3 din Ord. 50/1990 au ieșit la pensie sute de salariați și foști salariați ai S.C. World Machinery Works S.A. atât în județul Bacău cât și în multe alte județe din România.

În mod evident, față de toate răspunsurile de mai sus, Curtea de Apel Bacău opinează că textul respectiv –pct. 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990- are în vedere exclusiv activitățile/locurile de muncă din întreprinderile din industria materialelor de construcții. Astfel nu se poate „scoate din context” noțiunea de *condiții nocive, grele, periculoase* ci ea se raportează la o anumită componentă a industriei respectiv cea a materialelor de construcții. Dacă legiuitorul ar fi înțeles să aibă în vedere pentru încadrarea în grupă superioară doar *condițiile nocive, grele, periculoase*, fără legătură cu activitățile sau locurile de muncă, nu ar mai fi fost necesară inserarea a peste 170 de puncte în anexa II.

Totuși, în contextul prezentat mai sus există două categorii de persoane :

a) foști salariați ai S.C. World Machinery Works S.A. cărora li s-a valorificat încadrarea în grupa a II-a de muncă potrivit pct. 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990 în perioada 2000 – 2011 și cărora, nu li s-au revizuit din oficiu deciziile de pensionare;

b) foști salariați aflați în aceeași situație cu cei de la pct. a) dar cărora după anul 2012 (după cazul A. N.), nu li s-au mai valorificat adeverințele cuprinzând acest temei de drept.

Astfel, dată fiind și practica divergentă existentă la nivelul Curții de Apel Bacău (a se vedea deciziile 49/26 martie 2014 și 132/18 iunie 2014) se impune sesizarea I.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri care să dezlege cele două probleme de drept.

Se vor anexa prezentei încheieri înscrisurile la care s-a făcut referire mai sus.

În temeiul art. 520 alin.2 din Legea 134/2010 republicată, se va dispune suspendarea judecării până la pronunțarea, în speță, de către Inalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E

În temeiul art. 519 și 520 alin.1 din Legea 134/2010 republicată, sesizează Inalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1. Art. 20 alin.1 și 2 din Decretul 92/1976 raportat la art. 20 alin1, art. 22 alin.1, art. 158 alin.2 din Legea 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, și art. 18 lit.e din HG 118/2012, trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că interzice caselor teritoriale de pensii aflate în subordinea Casei Naționale de Pensii Publice să nu valorifice la emiterea deciziilor de pensionare acele mențiuni din conținutul carnetului de muncă referitor la încadrarea personalului

în fostele grupe I și/sau a IIa de muncă pe care le constată că nu au corespondent (acoperire) în normele legale în materie (Ordinul MPS 50/1990, Ordinul 125/1990, completate cu avizele ulterioare, HG 456/1990, Ordinul 969/1990, etc.) care reglementează încadrarea în fostele grupe de muncă I și a II a sau trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că dau posibilitatea acestora (caselor teritoriale de pensii) să nu valorifice astfel de mențiuni?

2. Art. 3 din Ordinul MMPS 50/1990, completat cu avizele ulterioare, raportat la pct.160 din anexa 2, din același act normativ, poate fi interpretat și/sau aplicat în sensul că permite încadrarea în grupa a II a de muncă și a persoanelor care au lucrat în alt sector de activitate decât industria materialelor de construcții, respectiv în industria de mașini-unelte?

În temeiul art. 520 alin.2 din Legea 134/2010 republicată, suspendă judecata până la pronunțarea, în speță, de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 18 mai 2015.

Pt. PREȘEDINTE,

A. M. B.

aflată în C.o, semnează

PREȘEDINTE INSTANȚĂ

JUDECĂTOR,

D. O. P.N.

Pt. GREFIER,

T. C.

aflată în C.o. semnează

PRIM GREFIER,

Red. înch. D.P.P.N./14.07.2015
Teh.S.G./6 ex
15.07.2015